

Vzpomínky IV. - Dobeš, Pavel

Jedna z hlavních starostí, co bije do očí,
je otazník, co na tebe i v spánku útočí,
ať jsi skromnost jediná, nebo pyšný jako páv,
otázky se kupí kolem majetkových práv,
kdo bude bydlet na tvém klajmu u řeky,
kdo jezdit ve tvém autě na cesty daleké,
až krejčí nebo švadlena ti stříhne na rubáš,
co se stane, až nastane AŽ.

Až k červenci či k lednu už neodvedu daň,
do sklenky podívám se ke dnu, popel spadne na divan,
vítr srovná záhon kytěk, co rostly před domem,
za řadou potyček a bitek mávnu bílým praporem,
až řeknu svému řidiči v služebním žaketu:
Cosi jsem si zapomněl, vezmi to přes Krétu!
Až odpoví mi: Vystupovat, dál se nejede!
Až ti přijdou kondolovat naši sousedé ...

Potom všechny moje vzpomínky
vzpomínky, vzpomínky
bez jediné výjimky
hoďte, prosím, do jímky.

Potom všechny moje vzpomínky
vzpomínky, vzpomínky
bez jediné výjimky
hoďte do jímky!